

Fallitur Hora Legendo.

HERACLIDAE PONTICI DE POLITIIS LIBELLVS

Cum interpretatione Latina,

Edente

NICOLAO CRAGIO.

APVD

Petrum Santandreanum,

cIↄ Iↄ XCIII.

BIBLIOTHECA REGIA
HAFNIENSIS

B.R.H.

VIRTVTE, ERVDITIONE ET GENERE NOBILISSIMO FRIDERICO ROSÆCRANTIO ILL. D. OLIGERI ROSÆCRAN. F. NIC. CRAGIVS S. D.

PRINCEPS Poëtarum Grȩcorum, Nobiliss. Friderice, Vlyssem suum commendans, inter alia vel præcipuè hoc ei laudi dat, quod diuersorum hominum mores & vidit & vrbes. Præclarè ille quidem & grauissimo cum iudicio, vti omnia. Nam reuera ita habet, vti haud paruo cum operȩpretio sit, quod Politicus sciat & intelligat, quomodo gentes ab humanitate cultæ Rempub. gesserint, quæque in moribus laudabilia habuerint, aut sequius. Quòd ad virtutem & modestiam haud parum: ad iudicium certè in grauissimis causis politicis permultum facit. Sed non minima tamen Nobiliss. Friderice, huius prudentiæ pars ex libris mihi petenda videtur, & animi potius in eis peregrinatione, quàm corporis per diuersa loca

peragratione. Nam tametsi quis in rem præsentem veniat; & vrbes regionésque coram ob oculos habet: tamen non omnia inspicere licet, neque item sciscitari de ratione omnium semper apud exteros tutum & conueniens. Deinde multa sæpè mutantur, ita ferentibus Rebuspub. quæ habent instabilia mutationum momenta, quarum aliquando causę non sunt oculis expositæ, sed ex longè antegressa historia arcessendæ. Vt non dicam veteres Respub. quæ maximè legum humanitate commendantur, & à sapientiæ ac iustitiæ gloria propius abfuêre, non aliunde quam ex libris notas esse posse. Nam locorum desertorum situm intueri, & ruinas vastas oculis perlustrare, habent illa quidem aliquam voluptatem, sed non exsatiant prudentiæ desiderium, nec magnoperè ad rerum peritiam con ducunt. Quocirca tui ordinis homines Nobiliss. Friderice, præclarè mihi semper sibi consulere visi sunt, qui obeuntes longinquas peregrinationes, historicorum & aliorum scriptorum, præsertim politicorum lectionem cum iis sedulo coniunxerunt. Quæ laus sanè iam multorum incliti Regni Danici Nobilium, qui vtraq; per vestigia ingressi, insignem hanc sibi laudem peperêre

perêre. Nec ſcio an alia vlla re illuſtris tua etiam nobilitas, decorari magis à te potuerit, quàm quod hoc ipſo ſtudio præcipuis Europæ Academiis & Rebuſpub. perluſtratis, horum in numero te etiam cenſeri volueris. Quod decus tibi improbo labore, nec ſine periculo partũ, ſi porrò literarum exercitatione augeas & tuearis, ad ſumma omnia in Repub. quę tibi fortuna ſpondet, rectũ aditum tibi patefeciſti. Sit igitur tanto ſibi mi Frider. eruditio ſemper carior, quanto tibi conſtat carius. Ad quam ſi quid hic etiam libellus conferre poteſt, magni mihi id inſtar erit. Meo quidem certè iudicio ſi illum, alterúmque patrueli tuo dicatum, legere paulò accuratius haud aſpernaris, aliqualem inde fructum videris percepturus. Nam tametſi non integras contineant politiarum deſcriptiones, qualis noſtra de Republica Lacedæmoniorum: habent tamen memorabilia quarundam inſtituta, nec in vulgus nota. Quæ quidem talia ſunt, vt qui ea rectè adhibere nouerit, quemadmodum vſus poſtulat, ſæpè in conſiliis, in legibus, in iudiciis, & aliis multis Reipub. commodare poterit. Sed tibi prolixè ea commendare Nobiliſſ. Friderice, non neceſſe arbitror, qui ipſe qualia hæc ſint,

per te ſatis dextrè iudicas.Id ergo te ſaltim rogo, ita iudicium in his adhibeas tuum, vt tam ſereno hoc opuſculum acceptes animo, quàm à tui ſtudioſo profectum eſt. Quod à te impetrans, vti mihi perſuadeo, virtute ita iubente tua, nunquam quoad viuam ſtudio & voluntate tuo honori & commodo ſum defuturus.

Vale feliciter Nobiliſſime Friderice.

ΕΚ ΤΩΝ

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ
ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

EX HERACLIDE
DE POLITIIS.

ἐκ τῶν

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ
ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

EX

NICOLAO DAMASCENO
DE MORIBVS
GENTIVM.

a 4

ΕΚ ΤΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ

ΠΕΡΙ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΘΗΝΑΙΟΙ τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐχρῶντο βασιλείᾳ.

Συνοικήσαντος δὲ Ἴωνος αὐτοῖς, τότε πρῶτον Ἴωνες ἐκλήθησαν.

Πανδίων δὲ βασιλεύσας μετ᾽ ἐρεχθέα, διένειμε τὴν ἀρχὴν τοῖς υἱοῖς.

Καὶ διετέλουν οὗτοι στασιάζοντες.

Θησεὺς δὲ ἐκήρυξε καὶ συνεβίβασε τούτους ἐπ᾽ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τιμῇ. οὗτος ἐλθὼν εἰς Σκῦρον ἐτελεύτησεν, ὠσθεὶς κατὰ πετρῶν ὑπὸ Λυκομήδους, φοβηθέντος μὴ σφετερίσηται τὴν νῆσον.

Ἀθηναῖοι δὲ ὕστερον περὶ τὰ Μηδικὰ μετεκόμισαν αὐτοῦ τὰ ὀστᾶ.

Locus corruptus: vide Suidam ἱππομένης.

Ἀπὸ δὲ Κοδριδῶν οὐκ ἔτι βασιλεῖς ᾑροῦντο, διὰ τὸ δοκεῖν τρυφᾷν, καὶ μαλακοὺς γεγονέναι. Ἱππομένης δὲ εἷς τῶν Κοδριδῶν βουλόμενος ἀπώσασθαι τὴν διαβολὴν, λαβὼν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ Λειμώνῃ μοιχὸν, ἐκεῖνον μὲν ἀνεῖλεν ὑποζεύξας μετὰ τῆς θυγατρὸς τῷ ἅρματι, τὴν δὲ ἵππῳ συνέκλεισεν ἕως ἀπόληται.

Τοὺς μετὰ Κύλωνος, διὰ τὴν τυραννίδα, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς θεᾶς πεφευγότας, οἱ περὶ Μεγακλέα ἀπέκτειναν, καὶ τοὺς δράσαντας ὡς ἐναγεῖς ἤλαυνον.

Σόλων νομοθέτης Ἀθηναίων χρεῶν ἀποκοπὴν ἐποίησε, τὴν σεισάχθειαν λεγομένην. ὡς δὲ διώχλουν αὐτῷ τινες περὶ τῶν νόμων, ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον.

Πεισίστρατος τριάκοντα τρία ἔτη τυραννήσας, γηράσας ἀπέθανεν.

Ἵππαρχος ὁ υἱὸς Πεισιστράτου παιδιώδης ἦν καὶ ἐρωτικὸς καὶ φιλόμου-

EX HERACLIDE DE POLITIIS.

ATHENIENSIVM.

ATHENIENSES initio quidē regio imperio vsi sunt.

Dicti autem Iones tum primum, quum Ion ipsis cohabitaret.

Pandion verò Rex ab Erechtheo imperij habenas suscipiens, Regnum filiis dispartitus est.

Exortæ deinde inter ipsos (Athenienses) dissensiones.

Itaque Theseus conuocans eos conciliauit æquato ipsorum inter se honore. Postea quum is (Theseus) Scyrum accessisset, fato functus est, præcipitatus de saxis quibusdam à Lycomede, quod timeret ne insula (sua) spoliaretur.

Cuius ossa Athenienses (moniti oraculo) temporibus belli Medici domum reportarunt.

Deinde post Codridas (Codri Regis posteros) Reges amplius nulli creati, quod luxu ij diffluere viderentur, & molles effœminatique euadere. Quam calumniam volens diluere Hippomenes, vnus ex Codridis, filia Limone cum adultero comprehensa, illum necauit currui iunctum vnà cum filia, illam verò postea cum equo inclusit donec moreretur.

Cylonem cum sociis tyrannidem inuadere conantem, quum irrito conatu ad aram Deæ confugissent, qui cum Megacle faciebant interfecerunt. Quod qui patrârant, vt piaculo obnoxij, vrbe pulsi.

Solon Atheniensium legislator nouarum tabularum auctor extitit, & sisachthian dictam (id est æris decisionem vel remissionem) introduxit. Cui quum periculum crearent quidam, propter leges ab ipso latas, profectus est in Ægyptum.

Pisistratus triginta annos tyrannidem tenuit, in extrema senecta mortuus.

Hipparchus Pisistrati F. puerilis erat, ac tum amoribus, tum literis

φιλόμουσος· Θεσσαλὸς δὲ νεώτερος καὶ θρασύς. Τοῦτον τυραννοῦντα μὴ δυνηθέντες ἀνελεῖν, Ἵππαρχον ἀπέκτειναν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Ἱππίας δὲ πικρότερον ἐτυράννει, καὶ τὸν περὶ ὀστρακισμοῦ νόμον εἰσηγήσατο, ὃς ἐτέθη διὰ τοὺς τυραννιῶντας. Καὶ ἄλλοι τε ὠστρακίσθησαν, καὶ Ξάνθιππος καὶ Ἀριστείδης.

Ἐφιάλτης τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ὀπωρίζειν παρεῖχε τοῖς βουλομένοις, ἐξ ὧν πολλοὺς ἐδείπνιζε.

Κλέων παραλαβὼν διέφθειρε τὸ πολίτευμα, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ μετ' αὐτὸν, οἳ πάντας ἀνομίας ἐνέπλησαν, καὶ ἀνεῖλον οὐκ ἐλάττους χιλίων πεντακοσίων.

Τούτων δὲ καταλυθέντων, Θρασύβουλος καὶ Ῥίνων προεστήκεισαν, ὃς ἦν ἀνὴρ καλὸς κἀγαθός.

Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης, καὶ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ πολλὰ ἐδύναντο, καὶ τῶν ὁδῶν ἐπεμελοῦντο, ὅπως μή τινες ἀνοικοδομῶσιν αὐτὰς, ἢ δρυφάκτους ὑπερτείνωσιν.

Ὁμοίως δὲ καθιστᾶσι καὶ τοὺς ἕνδεκα, τοὺς ἐπιμελησομένους τῶν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ.

Εἰσὶ δὲ καὶ ἐννέα ἄρχοντες ὧν θεσμοθέται, καὶ οἱ δοκιμασθέντες ὀμνύουσι δικαίως ἄρξειν, καὶ δῶρα μὴ λήψεσθαι, ἢ ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀναθήσειν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ κατὰ τὰς θυσίας διοικεῖ, καὶ τὰ πολέμια.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

Τὴν Λακεδαιμονίων πολιτείαν τινὲς Λυκούργῳ προσάπτουσι πᾶσαν.

Ὁ δὲ Ἀλκμὰν οἰκέτης ἦν Ἀγησίδου, εὐφυὴς δὲ ὢν ἠλευθερώθη, καὶ ποιητὴς ἀπέβη.

Λυκοῦργος ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησε.

Καὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν παρὰ τῶν ἀπογόνων Κρεοφύλου λαβὼν, πρῶτος διεκόμισεν εἰς Πελοπόννησον.

literis deditus: Thessalus minor natu, audax. Hunc tyrannidem tenentem quum interimere non possent, fratrem eius Hipparchum interfecerunt.

Hippias acerbior vtroque tyrannus extitit, cuius fertur lex esse de ostracismo, lata aduersus tyrannidem affectantes. Ac quum multi alij hac ostracismi lege in exilium acti sint, tum verò Xantippus & Aristides.

Ephialtes permisit ex agris suis fructus decerpere qui vellent, vnde multos aluit.

Cleon quum in magistratu esset, Rempub. perdidit, multóq; magis qui eum secuti sunt. Ita enim se erga omnes gesserunt, vt nullum scelerum modum facerent, sustuleruntque non pauciores mille quingentis.

Horum euersa tyrannide, Thrasybulus & Rhinon Reipub. præfuerunt, vterque vir bonus & probus.

Themistocles & Aristides cum Senatu Areopagitico plurimum etiam in Repub. potuerunt, quibus in primis viæ curæ erant (quum vrbs restauraretur) ne quis eas inædificaret, vel cancellos ad eas positos excederet.

Item crearunt (Athenienses) vndecim viros, qui seruarent carcere inclusos.

Sunt & nouem archontes, ex quibus Thesmothetæ (sex) qui simulac probati essent, solemne iuramentum præstare solebant, iustè se in magistratu versaturos, dona non accepturos, nec auream statuam posituros.

Rex autem (qui dicebatur ex nouem Archontibus) quæ ad sacrificia spectant administrabat, & bellica (polemarchi.)

LACEDÆMONIORVM.

Quidam Lycurgum omnium institutorum Reipublicę Spartanæ auctorem agnoscunt.

Alcman quum verna esset Agesidæ, ac videretur ipsi præclari ingenij esse, manumissus est, tandémque poeta extitit.

Lycurgus in Samo diem obiit.

Is Homeri poemata apud Creophyli posteros nactus, primus in Peloponesum asportauit.

Καταλαβὼν δὲ πολλὴν ἀνομίαν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τὸν Χάριλλον τυραννικῶς ἄρχοντα, μετέστησε· καὶ κοινὸν ἀγαθὸν τὰς ἐγχειρίας κατέστησε.

Λέγεται δὲ καὶ τὴν κρυπτὴν εἰσηγήσασθαι, καθ' ἣν ἔτι καὶ νῦν ἐξιόντες ἡμέρας κρύπτονται· τὰς δὲ νύκτας μεθ' ὅπλων † κρύπτονται, καὶ ἀναιροῦσι τῶν εἱλώτων ὅσους ἂν ἐπιτήδειον ᾖ.

† l. ἔρχονται.

Καθιστᾶσι δὲ καὶ Ἐφόρους, καὶ μέγιστον οὗτοι δύνανται. οὐδενὶ γὰρ ἐπανίστανται πλὴν βασιλεῖ καὶ ἐφόρῳ.

Ὅταν δὲ τελευτήσῃ βασιλεὺς, τρεῖς ἡμέρας οὐδὲν πωλεῖται, καὶ ἀχύροις ἡ ἀγορὰ καταπάσσεται.

Λακεδαιμόνιοι τὸν λέσβιον ᾠδὸν ἐτίμησαν. τούτου γὰρ ἀκούειν ὁ θεὸς χρησμῳδουμένοις ἐκέλευε.

Πωλεῖν δὲ γῆν Λακεδαιμονίοις αἰσχρὸν νενομίσθαι· τῆς ἀρχαίας μοίρας νενεμῆσθαι οὐδ' ἔξεστι.

Τῶν ἐν Λακεδαίμονι γυναικῶν κόσμος ἀφῄρηται. οὐδὲ κομᾶν ἔξεστι οὐδὲ χρυσοφορεῖν.

Τρέφουσι δὲ τὰ τέκνα, ὥστε μηδέποτε πληροῦν, ἵνα ἐθίζωνται δύνασθαι πεινῆν.

Ἐθίζουσι δὲ αὐτοὺς καὶ κλέπτειν, καὶ τὸν ἁλόντα κολάζουσι πληγαῖς, ἵν' ἐκ τούτου πονεῖν καὶ ἀγρυπνεῖν δύνωνται ἐν τοῖς πολέμοις.

Μελετῶσι δὲ ἐκ παίδων εὐθὺς βραχυλογεῖν, εἶτα ἐμμελῶς καὶ σκώπτειν καὶ σκώπτεσθαι.

Εὐτελεῖς δὲ ταφαί, καὶ ἶσαι πᾶσιν εἰσί.

Πέττει δ' ἐν αὐτοῖς σῖτον οὐδείς. οὐδὲ γὰρ ἄλευρα κομίζουσιν, σιτοῦνται δὲ ἄλφιτα.

Ὅτι τοὺς εἵλωτας κατεδουλώσαντό ποτε Λακεδαιμόνιοι, Θετταλοὶ δὲ τοὺς πενέστας.

Ὅτι ὅτε Λακεδαιμόνιοι Μεσσηνίοις ἐπολέμουν, γυναῖκες ἀπόντων τούτων παῖδάς τινας ἐγέννησαν, οὓς ἐν ὑποψίαις εἶχον οἱ πατέρες, ὡς οὐκ ὄντας αὐτῶν, καὶ παρθενίους ἐκάλουν, οἱ δ' ἠγανάκτουν.

ΚΡΗΤΩΝ.

Τὴν Κρητικὴν πολιτείαν λέγεται πρῶτος καταστῆσαι Μίνως, πρακτικός

Vt verò intellexit, ſpretis legibus in patria multa iniquè geri, & Charillum per tyrannidem imperio abuti, rediit & inducias magno omnium bono conſtituit.

Idem perhibetur & Cryptam (ſeu Cryptiam quam vocarũt) introduxiſſe, quà recepto etiamnum more exeuntes (iuuenes) interdiu occultantur: Noctu verò cum armis prodeuntes, quotquot oportunè poterunt, ex Helotis interficiunt.

Creant & Ephoros (Lacedæmonij) quibus ſumma in Republica poteſtas. Nulli enim aſſurgũt (Lacedæmonij) præterquam Regi & Ephoro.

Quum Regem mori contingit, triduo nihil venditur, ſed paleis forum conſpergitur.

Lacedæmonij Leſbium cantorem ſeu vatem magnifaciunt. Nam hunc audire quum oraculum conſuluiſſent iuſſi ſunt.

Turpe Lacedæmoniis terram ſuam vendere. Quin & lege ſancitum erat de veteri ſorte, quod nec eam fas ſit (diuidi.)

Fœminis Spartanis ornatus omnis interdictus. Neque licet eis ſe comere vel aurum geſtare.

Pueros ſuos nutriunt citra repletionem, vt aſſueſcant quum opus eſt famem tolerare.

Aſſuefaciunt eos item ad furandum, & deprehenſum flagris cædunt, vt hoc rudimento edocti labores & vigilias bellicas ſuſtinere poſſint.

Quin & ſtudent inde vſque à pueritia breuiter dicere, prætereáque argutè cauillari & excipere cauilla.

Sepulturæ minimè illis ſumtuoſæ, & omnibus æquales.

Triticum inter eos pinſitat nemo. Neque enim farinam conferunt, (ad Syſſitia) ſed hordeo veſcuntur.

Quod Lacedæmonij olim Helotas in ſeruitutem redegerũt, ac Theſſali peneſtas.

Quod Lacedæmoniis bello aduerſus Meſſenios occupatis, vxores eorum liberos genuerunt, quos patres vt adulterinos ſuſpectos habuerunt, ideóque Parthenios vocarunt; quod illi indignè tulerunt.

CRETENSIVM.

Minos fertur princeps Rempublicam Cretenſem conſtituiſ-

κτικός τε ἅμα καὶ νομοθέτης σπουδαῖος γενόμενος. ἐποιεῖτο δὲ δι' ἐννάτου ἔτους τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν νόμων. Ὅτι δὲ ἀρχαιοτάτη τῶν πολιτειῶν ἡ κρητική, ἐμφαίνει καὶ Ὅμηρος, λέγων τὰς πόλεις αὐτῶν εὖ ναιεταώσας. καὶ Ἀρχίλοχος ἐν οἷς ἐπισκώπτων τινὰ φησίν· †νόμος δὲ κρητικὸς διδάσκεται.

† l. νόμους δὲ Κρητικοὺς.

Οἱ παῖδες οἱ ἐν Κρήτῃ μετ' ἀλλήλων διαιτῶνται, ἐνὶ ἱματίῳ θέρους καὶ χειμῶνος.

Ἀθροίζονται δὲ ἀγέλαι τούτων, καὶ ἐφ' ἑκάστης ἄρχων γίνεται, ὃν καλοῦσι ἀγελάτην.

Καὶ ἀθροίζει αὐτοὺς ὅπου θέλει, καὶ ἐπὶ θήραν ἐξάγει.

Καὶ τὰ πολλὰ κοιμῶνται μετ' ἀλλήλων.

Ποιοῦνται δὲ καὶ μάχας κατὰ νόμον πύξ τε καὶ ξύλοις, καὶ ὅταν συμβάλωνται, αὐλοῦσί τινες αὐτοῖς καὶ κιθαρίζουσιν. καὶ πρὸς ἀνδρίαν καὶ καρτερίαν ἐθίζονται. γράμματα δὲ μόνον παιδεύονται, καὶ ταῦτα μετρίως.

Ταῖς δὲ πρὸς τοὺς ἄρρενας ἐρωτικαῖς ὁμιλίαις ἐοίκασι πρῶτοι κεχρῆσθαι, καὶ οὐκ αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς τοῦτο. Ὅταν δὲ κρατήσωσιν ἀπάγουσιν εἰς ὄρος, ἢ τοὺς ἑαυτῶν χώρους, κἀκεῖ δεξιῶνται ἡμέρας ἑξήκοντα (πλείοις γὰρ οὐκ ἔξεστι) καὶ δίδωσιν ὁ φιλήτωρ ἐσθῆτα, καὶ ἄλλα δῶρα, καὶ βοῦν.

Διαιτῶνται δὲ κρῆτες πάντες καθήμενοι θρόνοις. Ἄρχονται δὲ τῶν παρατιθεμένων ἀπὸ τῶν ξένων. μετὰ δὲ τοὺς ξένους τῷ Ἄρχοντι διδόασι τέσσαρας μοίρας· μίαν μὲν ἣν καὶ τοῖς ἄλλοις· δευτέραν δὲ ἀρχικήν· τρίτην δὲ τοῦ οἴκου· τετάρτην δὲ τῶν σκευῶν.

Καθόλου δὲ πολλὴ φιλανθρωπία τοῖς ξένοις ἐστὶν ἐν Κρήτῃ, καὶ εἰς προεδρίαν καλοῦνται.

ΚΥΡΗΝΑΙΩΝ.

Κυρήνην ᾤκισε Βάττος, ὃς ἐκαλεῖτο πρότερον Ἀριστοτέλης.

της

ſe. Erat is non ſolum rebus geſtis clarus, ſed etiam Legiſlator in primis æquus ac bonus. Nouem autem annorum ſpacio erat in corrigendis ſuis legibus occupatus. Quod autem Cretenſium Reſpublica longè ſit antiquiſſima, auctor locuples Homerus, quum ait eorum vrbes benè habitatas ſeu conſtitutas. Et Archilochus quendam cauillans ait: docetur lex Cretenſis, vel inſtituitur legibus Cretenſibus.

Pueri Cretenſium ſimul degunt, vnica veſte ęſtate & hyeme contenti.

Congregantur autem per turmas, ac cuilibet turmarum præeſt magiſtratus, quem Agelaten (ſeu turmæ ducem) dicunt.

Is etiam cogit eos in vnum vbi vult, atque ad venationem educit.

Vt plurimum etiam vnà ſomnum capiunt.

Pugnant inter ſe (pueri) ex Legis inſtituto calcibus & fuſtibus, quumque congrediuntur, ſunt qui ipſis tibias accinunt, & Cytharam pulſant. Atque ad fortitudinem quidem & tolerantiam aſſuefiunt: ſed literas eatenus tantum diſcunt, vt mediocriter attingant.

Videntur autem primò (Cretenſes) vſi cõgreſſibus cum pueris maſculis amoris cauſa, neque in eo eſt apud illos aliquid turpitudinis. Nam ſi quos amare inſtituunt obtinent, abducunt eos in montem, aut in agros ſuos, ibique conuiuantur ad dies ſexaginta, (vlterius enim non licet.) Tum verò amator veſte eum donatum demittit, addens præter alia dona etiam bouem.

Cretenſes omnes thronis (ſeu ſellis) inſidẽtes cibum capiunt. Auſpicantur autem à peregrinis epulas appoſitas diſtribuendo. Poſt eos deinde ad Archontem ſeu principem veniunt, cui quatuor portiones largiuntur: Vnam quam aliis communicet: Alteram quæ ipſius Archontis ſit: Tertiam quam domeſticorum eſſe volunt: Quartam vnde ſupellectilem paret.

Prorſus autem apud Cretenſes magna humanitas peregrinis exhibetur, & ſupremus accubitus iis defertur.

CYRENENSIVM.

Battus Cyrenes conditor, prius Ariſtotelis nomine appellatus

τῆς δὲ Πυθίας Βάττον αὐτὸν εἰπούσης, ὄνομα τοῦτο ἔσχηκεν. οὗτος ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς φωνῆς πευσόμενος. ἦν γὰρ ἰσχνόφωνος. τοῦ δὲ θεοῦ κελεύοντος κτίζειν Λιβύην, τὸ μὲν πρῶτον ὁρμήσας ἠδυνάτησε.

Φερετίμη δὲ ἡ μήτηρ Αρκεσιλάου ἐβασίλευσε χαλεπὴ, καὶ περίεργος. Πολεμοῦσα γοῦν πρὸς Βαρκαίους, λαβοῦσα δὲ τὴν Βάρκην, τοὺς μὲν ἄνδρας ἀνεσκλόπισε, τῶν δὲ γυναικῶν τοὺς μαστοὺς ἐξέτεμε, μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ ζῶσα κατεσάπη.

Βᾶττος δὲ ἐβασίλευσεν ὁ καλὸς, ἕβδομος ὢν ἀπὸ τοῦ πρώτου.

Αρκεσιλάου δὲ βασιλεύοντος λευκὸς κόραξ ἐφάνη, περὶ οὗ λόγιον ἦν χαλεπόν.

Δημοκρατίας δὲ γενομένης Βᾶττος εἰς Ἑσπερίδας ἐλθὼν ἀπέθανε, καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ λαβόντες κατεπόντισαν.

Νόμος δὲ ἦν τοὺς πολυδίκους, καὶ κακοπράγμονας ὑπὸ τῶν Εφόρων προσάγεσθαι, καὶ ζημιοῦν τούτους, καὶ ἀτίμους ποιεῖν.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Κόρινθος Εφύρα πρότερον ἐκαλεῖτο μέχρι Κορίνθου, ἀφ᾽ οὗ τοὔνομα ἔσχεν.

Εβασίλευσε δὲ καὶ Βακχαῖος ὁ τρίτος, χωλὸς καὶ εὐτελὴς τὴν ὄψιν, καλῶς τε ἄρχων καὶ πολιτικῶς. ᾧ θυγατέρες μὲν τρεῖς, υἱοὶ δὲ ἑπτὰ, οἱ τὸ γένος οὕτως ηὔξησαν, ὥστε Βακχιάδας ἀντὶ Ἡρακλειδῶν καλεῖσθαι τοὺς ἀπ᾽ αὐτῶν.

Περίανδρος δὲ πρῶτος μετέστησε τὴν ἀρχὴν δορυφόρους ἔχων, καὶ οὐκ ἐπιτρέπων ἐν ἄστει ζῆν.

Ἔτι δὲ δούλων κτῆσιν καὶ τρυφὴν ὅλως περιαιρῶν; μέτριος δὲ ἦν ἐν ἄλλοις, τῷ τε μηδένα τέλος πράσσεσθαι, ἀρκεῖσθαι τε τοῖς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων.

Καὶ τῷ μήτε ἄδικος, μήτε ὑβριστικὸς εἶναι, μισοπόνηρος δὲ τὰς προαγωγοὺς πάσας κατεπόντισε.

†l. ἐφίεσιν. Βουλὴν δὲ ἐπ᾽ ἐσχάτων κατέστησεν, οἱ οὐκ †ἐφίεσαν δαπανᾶν πλέον, ἢ κατὰ τὰς προσόδους.

tus fuit. Simulatque verò à Pythia Battus appellatus eſt, exinde id nominis retinuit. Venit autem Delphos conſulturus oraculum de voce. Quoniam exilis vocis factus Iubente itaque Deo in Libyam migrare, irrito id conatu initio tentauit.

Pheretima autem Arceſilai mater, & ipſa regnum obtinuit, fœmina admodum auſtera & curioſa. Ea bellum faciens Barcæis, quum (vrbem eorum) Barcen occupaſſet, viros in crucem egit, mulieribus mammas amputauit. Nec multò poſt ipſa putrefacta contabuit.

Beſſus quinetiam Rex ibi fuit, cognomento pulcer, ſeptimus videlicet à primo (Batto.)

Arceſilao autem regnante, candidus apparuit coruus, de quo graue ferebatur oraculum.

Quum ad ſtatum popularem Reſpublica recidiſſet, Beſſus ad Heſperidas profectus ibi oppetiit mortem: cuius caput accipientes in mare demerſerunt.

Lex erat (Cyrenæis) vti multas controuerſias mouentes & malas cauſas agentes, ab Ephoris ad iudicium adducerentur, multáque eis irrogaretur, ac infames fierent.

CORINTHIORVM.

Corinthus prius quidem Ephyra dicebatur vſque ad tempora Corinthi (Regis) à quo deinde nomen ſumſit (Corinthi.)

Regnum tenuit & Bacchæus tertius, qui etſi claudus quidem & deformis, tamen iuſtè & moderatè id adminiſtrauit. Ei filiæ tres fuerunt & filij ſeptem, per quos ita ſoboles eius aucta, vt Bacchiadæ dicerentur pro Heraclidis, qui iis ſucceſſerunt.

Periander primus Rempublicam immutauit, ſatellitium ſibi ſumens, neque vlli in vrbe degere permittens.

Deinde ſeruos adimens, & deliciari prohibens, in reliquis moderatè ſe geſſit, à nemine tributum exigendo, ſed contentus venalium vectigalibus & portoriis.

Quúmque neque iniuſtus, nec violentus eſſet, odio autem habuit flagitia, ac quæ ſe proſtituiſſent omnes mari demergi iuſſit.

Ad extremum Senatum ſibi conſtituit, cui non permiſit plus conſumere, quam penſiones ferrent.

ΗΛΕΙΩΝ.

Παντολέων ἐβασίλευσεν ἐν τούτοις ὑβριστὴς, καὶ χαλεπός.

Οὗτος πρέσβεις πρὸς αὐτὸν ἐλθόντας ἐκτεμὼν, ἠνάγκασε καταφαγεῖν τοὺς ὄρχεις.

ΤΕΝΕΔΙΩΝ.

Τένεδος ἡ νῆσος, τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς Λεύκοφρυς ἐκαλεῖτο, χρόνῳ δὲ ὕστερον περὶ τὴν Τρωϊκῶν Τέννης διενεχθεὶς πρὸς τὸν πατέρα, συνῴκισεν αὐτήν.

Λέγεται δὲ καταψευσαμένης αὐτοῦ τῆς μητρυιᾶς, καταμαρτυρήσαντος αὐλητοῦ τινος βιάζεσθαι ταύτην, εἰς λάρνακα ἐμβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Κύκνου, καὶ εἰς θάλασσαν ῥιφεὶς, διασωθῆναι πρὸς τὴν νῆσον. διὰ δὲ τὸ καταψεύσασθαι τὸν αὐλητὴν, διὸ οὐ νόμιμον εἰς τὸ ἱερὸν αὐλητὴν εἰσιέναι.

Ὅτι Ἀμαυρὸς χωλὸς τοὺς πόδας, ἐβασίλευσε ταύτης.

Νόμον δέ τινα φασὶ τὸν βασιλέα Τέννην διαθέσθαι· εἴτις λάβοι μοιχὸν ἀποκτείνειν τοῦτον πελέκει. ἁλόντος δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ τοῦ λαβόντος ἐρομένου τὸν βασιλέα τί χρὴ ποιεῖν, ἀποκρίνασθαι τῷ νόμῳ χρῆσθαι. Καὶ διὰ τοῦτο τοῦ νομίσματος αὐτοῦ ἐπὶ θάτερα πέλεκυς κεχάρακται, ἐπὶ θάτερα δὲ ἐξ ἑνὸς αὐχένος πρόσωπον ἀνδρὸς καὶ γυναικός. Καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν ἀποτόμων, τὸ ἀποκεκόφθαι Τενεδίῳ πελέκει.

ΠΑΡΙΩΝ.

Πάρον τὴν νῆσον ᾤκισε Πάρος, ἐξ Ἀρκαδίας λαὸν ἄγων.

Ἀρχίλοχον τὸν ποιητὴν Κόραξ ὄνομα ἔκτεινε, πρὸς ὃν φασιν εἰπεῖν τὴν Πυθίαν, ἔξιθι νηοῦ. τοῦτον δὲ εἰπεῖν, ἀλλὰ καθαρός εἰμι ἄναξ. ἐν χειρῶν γὰρ νόμῳ ἔκτεινα.

ΚΩΩΝ.

Ἐκαλεῖτο μὲν ὑδροῦσα ἡ νῆσος. λέγονται δὲ οἰκῆσαι νύμφαι πρότερον αὐτὴν φοβήσαντος δ' αὐτὰς λέοντος, εἰς κάρυστον διαβῆναι. διὸ καὶ ἀκρωτήριον τῆς κῶ λέων καλεῖται.

Κέως δ' ἐκ Ναυπάκτου διαβὰς ᾤκισε, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ταύτην ὠνόμασαν.

ELEORVM.

Pantoleon inter hos (Eleos) regnauit, per contumeliam & proteruiam multa patrans.

Is legatos ad se missos secans & castrans, testiculos suos vorare coegit.

TENEDIORVM.

Tenedus insula (cycladum vna) initio Leucophrys dicebatur. Postea ante tempora Troiana Tennes, quum pater ei insensus esset, hanc inhabitauit.

Fertur autem nouerca hanc calamitatem ei mendacio machinata, attestante quodam tibicine, quod vim ei intulisset. Itaque is in arcam à patre Cygno iniectus, & in mare proiectus, ad insulam hanc incolumis emersit. Quod autem tibicen falsò de ipso testatus esset, eò factum, vt fas non sit tibicinem templum subire (in Tenedo.)

Regnauit & in Tenedo Amaurus pedibus claudus.

Legem quandam (Tenediis) tulit Tennes, qua licebat adulterum deprehensum securi necare. Quum itaque filius eius esset captus, interrogante Regem qui cœperat, quid ei faciendum, respondebat, lege vtendum. Quapropter & nummo eius ab vna parte securis excusa, ab altera facies viri & mulieris vno collo iuncta. Vnde prouerbium de austeris & rigidis, vt dicantur Tenedia securi secta.

PARIORVM.

In Paron insulam coloniam deduxit Parus, adducto populo ex Arcadia.

Quidam Corax dictus Archilochum poetam interfecit. Itaq; Pythia ad eum aiebat, exi templo. Cui is respōdit, At purus sum Rex. Eminus enim vt Lex iubet, interfeci (Archilochum.)

COORVM.

Coorum insula antiquitus appellabatur hydrusa. Nymphæ autem prius dicuntur eam incoluisse, quas quum timeret Leo, in carystum traiecit. Itaque promontorium quoddam in Coo Leon dictum.

Ceus verò quum ex Naupacto huc habitatum transiisset, postea ab eo nomen insulæ indiderunt.

Ἀρισταῖον δέ φασι μαθεῖν παρὰ νυμφῶν τὴν τῶν προβάτων καὶ βοῶν ἐπιστήμην, παρὰ δὲ Βρισῶν τὴν μελιτουργίαν, φθορᾶς οὔσης φυτῶν καὶ ζώων διὰ τὸ πνεῖν ἐτησίας.

Ἀριστείδης ἐπεμελεῖτο γυναικῶν εὐκοσμίας.

Καὶ τὸ παλαιὸν ὕδωρ ἔπινον οἱ παῖδες, καὶ αἱ κόραι μέχρι γάμου.

Ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ τοῖς τελευτῶσιν οὐδέν ἐστι, πένθος ἐν ἀνδράσι περὶ ἐσθῆτα, ἢ κουράν. μητρὶ δὲ νέου τελευτήσαντος, ἐνιαυτός.

Θύσης δὲ ὑγιεινῆς τῆς νήσου, καὶ εὐγήρων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα δὲ τῶν γυναικῶν, οὐ περιμένουσι γηραιοὶ τελευτὴν, ἀλλὰ πρὶν ἀσθενῆσαι, ἢ πηρωθῆναί τι, οἱ μὲν μήκωνι, οἱ δὲ κωνείῳ ἑαυτοὺς ἐξάγουσι.

ΣΑΜΙΩΝ.

Σάμον τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρήμην οὖσαν λέγεται κατέχειν πλῆθος θηρίων μεγάλην φωνὴν ἀφιέντων. ἐκαλοῦντο δὲ τὰ θηρία νηΐδες, ἡ δὲ νῆσος παρθενία, ὕστερον δὲ δρυοῦσα.

Ἐβασίλευσεν αὐτῶν Ἀγκαῖος, ἐφ' οὗ, πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, παροιμία ἐρρέθη.

Ὅτι ἐν τοῖς Σαμίοις ἐφάνη λευκὴ χελιδὼν οὐκ ἐλάττων πέρδικος.

Φερεκύδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν καταβρωθεὶς ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ ἐλθόντι Πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον διὰ τῆς ὀπῆς ἔδειξε περιεψιλουμένον.

Αἴσωπος δὲ ὁ λογοποιὸς εὐδοκίμει τότε. ἦν δὲ Θρᾷξ τὸ γένος, ἠλευθερώθη δὲ ὑπὸ Ἰάδμονος τοῦ κωφοῦ. ἐγένετο δὲ πρῶτον Ξάνθου δοῦλος.

Τὴν δὲ πολιτείαν τῶν Σαμίων Συλοσῶν ἠρήμωσεν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία, ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρείη.

Ὅτι θεαγγένης τῶν Σαμίων τις εὐφυὴς μὲν, ἄλλως δὲ ἄσωτος καὶ πονηρὸς, φεύγων τὴν πατρίδα, διατρίβων δὲ Ἀθήναισι παρ' Εὐριπίδῃ,

καὶ

Aristæum perhibent à musis edoctum scientiam ouium & Boum pascendorum: A Brisis autem melleficij rationem, quum contigisset hîc aliquando magna lues stirpibus & animantibus, propter continuos Etesiarum flatus.

Aristides fœminarum mores diligenti cura ordinauit.

Antiquitus aquam hîc bibebant pueri, itémque puellæ vsque dum nuberent.

In hac insuper insula viris fas non est lugere fato functos, aut vestibus, aut rasura. Matri autem adolescentis mortui, annuus luctus non interdictus.

Quum salubri cœlo fruatur hæc insula, & extremã senectam attingere ibi hominibus detur, præsertim fœminis, non expectant tamen prouectæ ætatis qui sunt, fatum suum, sed illud anteuertunt priusquam vel imbecillitas accedat, vel parte aliqua manci fiant, ita vt hi quidem papauere, illi verò cicuta sibi ipsis vitam eripiant.

SAMIORVM.

Samus initio deserta fuit Tenuit verò eam permagna bestiarum copia, quæ immanem vocem ediderunt. Dictæ bestiæ Neides. Ipsa autem insula nuncupata Parthenia, ac postea Dryusa.

Hîc Rex fuit Ancæus, cuius fertur scitum illud prouerbio iactatum:

Multa cadunt inter calicem supremáque labra.

In Samiis visa hirundo alba, nihilo perdice minor.

Pherecydes Syrius, à pediculis corrosus in Samo diem obiit, qui Pythagoræ ad se accedenti digitum per foramen exertum ostendit carne vndique nudatum.

Eadem tempestate celebre nomen Æsopi fabulatoris innotuit, qui ex Thracibus genus ducẽs, libertatem ab Idmone muto obtinuit. Fuerat enim prius Xanthi seruus.

Samiorum Rempublicam Sylosõn euertit. Vnde natum prouerbium,

Sylosontis causa lata regio.

Contigit aliquando, vt quidam Samius Theogenes nomine, ingenio non infelici, sed vitæ dissolutæ & malus, qui patria profugus Athenas accessit, vbi cum Euripide ita familiariter con-

καὶ τὸ γυναῖον αὐτοῦ διαφθείρειν συνεργὸν αὐτὸν λαβών, πείθει τοὺς Ἀθηναίους δισχιλίους εἰς Σάμον ἀποστεῖλαι. οἱ δὲ ἐλθόντες πάντας ἐξέβαλον.

ΚΥΜΑΙΩΝ.

Τηλεφάνης ἐβασίλευσε ταύτης, ὃς ἐξεφύτευσε τὴν Κυμαίων χώραν.

Λυδοὶ δὲ χαλεπῶς δεσποζόμενοι πρός τινος, πυθόμενοι ἐν Κύμῃ εἶναί τινα, ἔπεμψαν εἰς βασιλείαν καλοῦντες. οὗτος δὲ ἐτύγχανεν ἐν ἁμαξοπηγοῦ δουλεύων. δόντες οὖν οἱ Λυδοὶ λύτρα τούτῳ παρέλαβον αὐτόν. Τῶν δὲ ἐν κύμῃ τις ἐκδεδωκὼς ἅμαξαν αὐτῷ, κατεῖχεν αὐτόν. παρακαλούντων δὲ πολλῶν, μὴ κωλύειν, οὐκ εἴα, προσεπικερτομῶν καὶ λέγων, περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι ὑπὸ τοῦ Λυδῶν βασιλέως εἰργασμένην ἔχειν ἅμαξαν.

Ἑρμοδίκην, γυναῖκα τοῦ Φρυγῶν βασιλέως Μίδου, φασὶ κάλλει διαφέρειν, ἀλλὰ καὶ σοφὴν εἶναι, καὶ τεχνικήν, καὶ πρώτην νόμισμα κόψαι Κυμαίοις.

Ἔθος δὲ ἦν αὐτοῖς, εἰς τὰ κλοπιμαῖα συμβάλλεσθαι τοὺς γείτονας. διὸ καὶ ὀλίγα ἀπόλλυται· πάντες γὰρ ὁμοίως ἐτήρουν. Καὶ Ἡσίοδος ἐντεῦθεν δοκεῖ λέγειν.

Οὐκ ἂν βοῦς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.

Κῦρος δὲ καταλύσας τὴν πολιτείαν, μοναρχεῖσθαι αὐτῆς ἐποίησεν.

Φείδων ἀνὴρ δόκιμος πλείοσι μετέδωκε τῆς πολιτείας, νόμον θείς, ἕκαστον ἐπάναγκες τρέφειν ἵππον.

Προμηθεὺς δέ τις ἀνὴρ δραστήριος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, χιλίοις παρέδωκε τὴν πολιτείαν.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ.

Διαγόρᾳ εἰς Σπάρτην πορευομένῳ καὶ ἐν Κορίνθῳ τελευτήσαντι, Ἐρετριεῖς εἰκόνα ἔστησαν.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ.

Αὕτη ἡ νῆσος εὔοινός ἐστι, καὶ εὔδενδρος, καὶ σῖτον φέρει.

ΛΕΠΡΕΑΤΩΝ.

Λεπρεεῖς οὓς ἂν λάβωσι μοιχοὺς περιάγουσι τρεῖς ἡμέρας τὴν

uersatus, vt tandem vxorem eius corrumperet. Hūc adiutorem sibi nactus, persuadet Atheniensibus vt mitterent eò bis mille milites. Quos illi adducentes omnes expulerunt.

CVMÆORVM.

In hac Republica primus regnauit Telephanes, qui & regionem Cumæorum plantis & stirpibus reddidit excultam.

Lydi autem quum graui cuiusdam dominatu affligerentur, moniti ab oraculo Cumis esse qui eos liberaret, miserunt legatos per quos eum ad regnum capessendum vocarent. Is autem in officina cuiusdam fabri plaustrarij seruiebat. Dato igitur fabro pretio pro eius redemptione, receperunt eum. Quidam autem ex Cumæis, qui currum faciēdum locauerat, detinuit eum. Quem tametsi multi rogarunt ne honori eius officeret, non demisit tamen, quin probrum adiecit, dicens; permagni se æstimare, quod ab Rege Lydorum factum currum habere posset.

Hermodice, coniux Midæ Regis Phrygum, non solùm fertur forma fuisse venustissima, sed & sapientia industriáq; pręstitisse, adeóq; auctor primum Cumæis monetæ cudendæ extitisse.

Moris erat apud eos, vt vicini omnes cōferrent ad resarciendum quæ furto ablata. Quapropter pauca furto amittebantur, quod vniuersi pariter sua aliorúmq; diligenter custodirēt. Atq; hinc videtur petitum quod apud Hesiodum est;

Bos tuus non facilè perierit, ni vicinum malum habueris.

Cyrus autem quum Rempublicam eorum euertisset, sub monarchia eos degere iussit.

Phidon quidam vir admodum clarus, Rempub. omnibus in medio posuit, lege sancita, vt quilibet necessariò equum aleret.

Prometheus autem quidam vir gnauus & dicendi peritus, mille ciuibus Reipublicæ potestatem tradidit.

ERETRIENSIVM.

Postquam Diagoras Spartam abiisset, & Corinthi mortuus esset, posita est ei ab Eretriensibus statua.

PEPARETHIORVM.

Hæc insula vini admodū ferax, nec non arboribus consita, & frumenti fertilis.

LEPREATARVM.

Lepreatę adulteros comprehensos triduo per vrbem circum-

πόλιν δεδεμένοις, καὶ ἀτιμοῦσι διὰ βίου. τὴν δὲ γυναῖκα ἕνδεκα ἐπ' ἀγορᾶς ἄζωστον ἐν χιτῶνι διαφανεῖ ἱστᾶσι, καὶ ἀτιμοῦσι.

ΛΥΚΙΩΝ.

Λύκιοι δὴ γοῦν λῃστεύοντες. νόμοις οὐ χρῶνται ἀλλ' ἔθεσι, καὶ ἐκ παλαιοῦ γυναικοκρατοῦνται.

Πωλοῦσι δὲ τοὺς ψευδομάρτυρας, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν δημεύουσι.

ΤΥΡΡΗΝΩΝ.

Οὗτοι τέχνας ἔχουσι πλείστας.

Πάντες δὲ ὑπὸ τῷ αὐτῷ ἱματίῳ μετὰ τῶν γυναικῶν κατάκεινται, κἂν παρῶσί τινες.

Καὶ τοὺς καταλύοντας ξένους φιλοῦσιν.

Ὅταν δέ τις ὀφείλων χρέος μὴ ἀποδιδῷ, παρακολουθοῦσιν οἱ παῖδες. ἔχοντες κενὸν θυλάκιον εἰς δυσωπίαν.

ΜΟΛΟΤΤΩΝ.

Μολοττοὶ τῆς Ἀρτέμιδος συλήσαντες τὸ ἱερὸν, καὶ τοῦ ξοάνου χρυσοῦν ἀφελόμενοι στέφανον, θυσίαν ἐπέθεσαν ἀντ' αὐτοῦ. Τῶν δὲ Κεφαλλήνων ἄλλον ἐπιθέντων, τοῦτον ἀπέβαλεν ἡ θεὸς, καὶ χαμαὶ κείμενος εὑρέθη.

Κεφαλλῆνες δὲ ἀπὸ τοῦ Κεφάλου ἐκλήθησαν.

ΦΑΣΙΑΝΩΝ.

Φᾶσιν ὥς τὸ ἐξ ἀρχῆς Ἡνίοχοι κατῴκουν φῦλον ἀνθρωποφάγον, καὶ ἐκδεῖρον τοὺς ἀνθρώπους· ἔπειτα Μιλήσιοι.

Φιλόξενοι δὲ εἰσὶν, ὥστε τοὺς ναυαγοὺς ἐφοδιάζειν καὶ τρεῖς μνᾶς διδόντας ἀποπλεῖν.

ΑΜΟΡΓΙΩΝ.

Ἄμοργος οἶνον φέρει πολὺν, καὶ ἔλαιον, καὶ ὀπώραν.

ΛΕΥΚΑΝΩΝ.

Λευκανοὶ φιλόξενοι καὶ δίκαιοι.

Ἐβασίλευσε δὲ τούτων Λαμίσκος, ὃς εἶχε λύκου τὸν τρίτον δάκτυλον τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ μεγάλου.

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.

Ἡ Σαμοθράκη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐκαλεῖτο Λευκανία, διὰ τὸ λευκὴν εἶναι· ὕστερον δὲ Θρᾳκῶν κατασχόντων, Θρᾳκία.

ducunt vinctos,& per totam vitam infames habent. Mulierem autem adulteram indutam perlucida veste ſine cingulo, in foro per vndecim dies ſtatuunt,atque ita ignominia notant.

LYCIORVM.

Lycij vitam ſuſtinuerunt ex latrociniis. Legibus autem non vtuntur,ſed conſuetudinibus, dominantúrque ipſis fœminæ inde vſque ab initio.

Falſi teſtimonij conuictos diuendunt,bonáque eorum in publicum redigunt.

TYRRHENORVM.

Hi artes plurimas exercent.

Omnes ſub eadem veſte cum vxoribus cõcumbunt, quicunque tandem adſint.

Hoſpites ad ſe diuertentes quouis officio proſequuntur.

Si quis debito obnoxius ſoluendo non ſit, inſequuntur eum pueri vacuum geſtantes marſupium in eius contumeliam.

MOLOSSORVM.

Moloſſi expilato Dianæ fano, quum ex ſtatua eius coronam aureā ſpoliaſſent,ſacrificium pro ea obtulerunt. Cephalenij autem quum aliam coronam impoſuiſſent,reiecit eam Dea,humique iacens inuenta eſt.

Cephalenij autē à Cephalo (aurorę filio) nomen adepti ſunt.

PHASIANORVM.

Phaſin initio habitarunt Heniochi, gens immanis cui homines excoriatas vorare in more poſitum erat: Poſtea Mileſij.

Hoſpitales autē hi ſunt adeò,vt naufragis viaticum prębeant, tréſque minas abnauigantibus præſtent.

AMORGIORVM.

Amorgeis abundè vinum producit,itémq; oleum,& fructus.

LVCANORVM.

Lucani hoſpitales & iuſticiam colentes.

Regnauit apud eos Lamiſcus, cui tertius pedis digitus à maximo non diſſimilis lupi erat.

SAMOTHRACIA.

Samothracia initio dicta Leucania,eò quòd alba ſit. Poſtea quum Thraces eam occupaſſent,Thracia.

Τούτων δὲ ἐκλιπόντων ὕστερον ἔτεσιν ἑπτακοσίοις, Σάμιοι κατῴκησαν αὐτὴν, ἐκπεσόντες τῆς οἰκίας, καὶ Σαμοθρᾴκην ἐκάλεσαν.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

Οὗτοι δι' ὑπερβολὴν ἀτυχημάτων πολλὰ ἐκακώθησαν, ὅθεν καὶ Ἀρχίλοχός φησι, κλαίω θαλασσῶν οὐ τὰ μαγνήτων κακά.

Ἱππότροφοι δ' εἰσὶν, ὃν τρόπον καὶ οἱ Κολοφώνιοι, πεδιάδα χώραν ἔχοντες.

Φάμις ἄρχων ἦν, καὶ τούτου τοὺς υἱοὺς ὡς ἱεροσύλους συνέλαβον θύοντας. Ὅ φασι καὶ περὶ Αἴσωπον γενέσθαι. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ ἱεροσυλίᾳ διεφθάρη, φιάλης χρυσῆς φωραθείσης ἐν τοῖς στρώμασιν αὐτοῦ.

ΑΘΑΜΑΝΩΝ.

Εν τῇ Ἀθαμάνων χώρᾳ γεωργοῦσι μὲν αἱ γυναῖκες, νέμουσι δὲ οἱ ἄνδρες.

ΚΥΘΗΡΙΩΝ.

Κυθήρειοι ὄψῳ τυρῷ χρῶνται, καὶ σύκοις. φέρει γὰρ ἡ νῆσος πολλὰ, καὶ μέλι, καὶ οἶνον.

Φιλάργυροι δέ εἰσι καὶ φιλόπονοι.

ΡΗΓΙΝΩΝ.

Ῥήγιον ᾤκισαν χαλκιδεῖς οἱ ἀπ' Εὐρίπου διὰ λιμὸν ἀναστάντες. παρέλαβον δὲ καὶ ἐκ Πελοποννήσου τοὺς Μεσσηνίους τοὺς ἐν μακίστῳ τυχόντας διὰ τὴν ὕβριν τῶν Σπαρτιάδων παρθένων. Καὶ συνῴκισαν πρῶτον περὶ τὸν Ἰοκάστου τάφον, ἑνὸς τῶν Διόλου παίδων, ὅν φασιν ἀποθανεῖν πληγέντα ὑπὸ δράκοντος.

Καὶ χρησμὸν ἔλαβον, ὅπου ἂν ἡ θήλεια τὸ ἄρρεν, καὶ ἰδόντες πρίνῳ περιπεφυκυῖαν ἄμπελον, τοῦτον εἶναι τὸν τόπον συνῆκαν.

Τὸ δὲ χωρίον ἐν ᾧ τὴν πόλιν ᾤκισαν, Ῥήγιον ἐκαλεῖτο ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος.

Πολιτείαν δὲ κατεστήσαντο ἀριστοκρατικήν. χίλιοι γὰρ πάντα διοικοῦσιν, αἱρετοὶ ἀπὸ τιμημάτων.

Νόμοις δὲ ἐχρῶντο τοῖς χαρώνδου τοῦ καταναίου.

Επεράν-

Hiſce deficientibus poſt annos ſeptingentos, Samii patria extorres eam habitarunt, à quibus Samothracia dicta eſt.

MAGNETVM.

Hi ob incredibilem infortuniorum magnitudinem multis modis afflicti ſunt. Vnde Archilochus ait:

Deploro marium, non magnetum mala.

Quum autem planam & campeſtrem incolant terram, equorum nutriendorũ curæ in primis incumbunt, ſicut Colophonij.

Phamis quidam princeps eorum erat, cuius filios comprehenderunt vt qui ſacrilegium inter ſacrificandum commiſiſſent. Quod & Æſopo contigiſſe memorant. Nam & is tanquam ſacrilegij reus necatus eſt, quum reperta fuiſſet in ſtragulis ipſius aurea phiala.

ATHAMANVM.

In ea regione quam Athamanes habitant, mulieres terram colunt, viri greges paſcunt.

CYTHERIORVM.

Cytherij aſſo caſeo vtuntur & ficubus. Eſt enim inſula admodum fertilis, producens mel & vinum.

Sunt præterea incolæ auari & induſtrij.

RHEGINORVM.

Rhegium cõdiderunt Chalcidenſes, qui ab Euripo fame compulſi migrarunt. Adiunxerunt autem ſibi ex Peloponeſo Meſſenios, in quos Maciſti inciderunt ob violatas virgines Spartanas exulantes. Habitarunt autem ſimul, initio apud Iocaſti ſepulcrum, qui vnus filiorum Dioli erat, quem ferunt à Dracone læſum interiiſſe.

Oraculum autem eis redditum fuerat, vt ibi fœmina virum (complecteretur, ibi vrbem conderent.) Itaq; videntes vitem enatam circa ilicem, hunc locũ ſorte ſibi datum coniecerunt.

Tale aliquid in Græco videtur deeſſe, verſu fortè vno exemto.

Locus vbi vrbem condiderunt Rhegium dicebatur, ab Heroe quodam indigena ita nuncupatus.

Rempublicam conſtituerunt Ariſtocraticam, electis ex cenſu mille, qui eam adminiſtrarent.

Legibus vſi ſunt, quarum auctorem Charondam Catanæum agnoſcunt.

Ἐτυράννησε δὲ αὐτῶν Ἀναξίλας Μεσσήνιος, καὶ νικήσας ὀλύμπια ἡμιόνοις, εἱστίασε τοὺς ἕλληνας. καί τις αὐτὸν ἐπέσκωψεν εἰπών, οὗτος τί ἂν ἐποίει νικήσας ἵπποις.

Ἐποίησε δὲ καὶ ἐπινίκιον Σιμωνίδης· χαίρετε ἀελλοπόδων θυγατέρες ἵππων.

Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι δυναστευτικοὶ παρὰ τοῖς ῥηγίνοις.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ.

Κορκυραῖοι Διομήδην ἐπεκαλέσαντο, καὶ τὸν παρ' αὐτοῖς δράκοντα ἀπέκτεινεν. οἷς καὶ συνεμάχησε στόλῳ πολλῷ εἰς Ἰαπυγίαν ἐλθὼν πολεμοῦσαν πρὸς τοὺς Βρεντησίους, καὶ τιμῶν ἔτυχεν.

ΘΡΑΚΩΝ.

Γαμεῖ ἕκαστος τρεῖς καὶ τέσσαρας, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ τριάκοντα; Καὶ ὡς θεραπαίναις χρῶνται. Καὶ ἐκ περιουσίας οἱ γάμοι, καὶ ἐκ περιόδου σύνεισιν αὐταῖς, καὶ λούει, καὶ διακονεῖ. Καὶ πλεῖσται μετὰ τὴν χρῆσιν χαμαὶ κειμῶνται. Κἂν δυσχεραίνῃ τις, οἱ γονεῖς ἀποδόντες ὃ ἔλαβον ἀπεκομίσαντο τὴν θυγατέρα. Τιμὴν γὰρ λαμβάνοντες συνάπτουσιν αὐτάς, καὶ ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρός, ὥσπερ τἆλλα, οὕτω καὶ τὰς γυναῖκας κληρονομοῦσι.

ΜΙΝΩΩΝ.

Μινώαν τὴν ἐν Σικελίᾳ, μακάραν ἐκάλουν πρότερον. ἔπειτα Μίνως ἀκούων Δαίδαλον ἐνταῦθα μετὰ στόλου παραγεγονέναι, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τὸν λύκον ποταμὸν τῆς πόλεως, ταύτης ἐκυρίευσε, καὶ νικήσας τοὺς Βαρβάρους, ἀφ' ἑαυτοῦ προσωνόμασεν αὐτήν, νόμοις κρητικοῖς θεὶς αὐτῇ.

ΛΟΚΡΩΝ.

Ἐγένετο Λοκρὸς Ξενόκριτος τυφλὸς ἐκ γενετῆς ποιητής, καὶ Ἐράσιππος.

Παρ' αὐτοῖς ὀδύρεσθαι οὐκ ἔστιν ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν, ἀλλ' ἐπειδὰν ἐκκομίσωσιν εὐωχοῦνται.

Καπη-

Tyrannidem inter eos geſſit Anaxilas Meſſenius, qui quum in certamine Olympico mulabus victor extitiſſet, Græcos conuiuio excepit. Vnde iocum in eum iactãs quidam dixit: Et quid hic feciſſet, ſi equis viciſſet?

Epinicium (ſeu carmẽ victoriale) cecinit ei Simonides, quod ſic incipit:

Saluete velocium equorum filiæ.

Fuerunt autem pręterea & alij apud Rheginos, qui principatum in Republica ſibi vendicarunt.

CORCYRÆORVM.

Corcyræi Diomedis opem implorarũt, qui Draconem apud eos exortum necauit. Illis præterea auxilio venit non exigua claſſe, appellens in Iapygiam contra Brunduſios bellum gerentem, quo nomine honores ei publici decreti.

THRACVM.

Quilibet Thracum tres quatuórue vxores ducunt ac quidem etiam triginta, quibus tanquam ancillis vtuntur. Sicut autem vxores multæ ſunt, ita & ordine quodam quaſi per circulum cum iis congrediuntur. Ea quæ marito potitur, lauat ei veſtes & miniſtrat. Plurimæ earum, poſtquam eis mariti vſi, humi dormire coguntur. Quod ſi quæ indignè id ferat, poterant parentes refundere pretium numeratũ, ac domum reducere filiam. Pretio enim accepto iungunt eas matrimonio, mortuóque viro, ſicut res aliæ, vxores defuncti hæreditate acquiruntur.

MINOORVM.

Minoam Siciliæ vrbem, prius Macaram (ac ſi beatam dicas) nuncuparunt. Minos autem, quum intellexiſſet Dædalum (ſe fugientem) eò claſſe appuliſſe, aſcendens per Lycum fluuium, vrbe potitus eſt. Victis itaque Barbaris ab ſe vrbi nomen impoſuit, legéſque Creticas ſeruare iuſſit.

LOCRORVM.

Xenocritus poeta, qui cæcus in lucem ex vtero matris editus eſt, Locrenſis fuit, vt item Eraſippus.

Apud eos moris non eſt lugere mortuos, ſed quum efferunt eos læti conuiuium agitant.

Nuſquam

Καπηλεῖον οὐκ ἔστι μεταβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τα ἴδια.

Εαν ἁλῷ τις κλέπτων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐξορύττεται. Ζαλεύκου υἱὸς ἑάλω, καὶ τῶν Λοκρῶν αὐτὸν ἀφιέντων, οὐχ ὑπέμεινεν. αὐτοῦ δὲ ἕνα, καὶ τοῦ υἱοῦ ἕνα ἐξεῖλεν.

Πολέμαρχος ἐπιορκήσας τὸν τῶν Κορινθίων ἀπέφυγε σόλον, καὶ μυθολογοῦσι ὅτε καθεύδοι νύκτωρ, τὰς γαλᾶς δάκνειν αὐτὸν, καὶ τέλος διαπορῶντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.

Κατῴκισαν δὲ καὶ Κλεωνὰς χαλκιδεῖς οἱ ἐν τῷ Ἄθῳ ἐξαναστάντες ἐξ Ελυμνίας, ὡς μὲν μυθολογοῦσι, ὑπὸ μυῶν, οἱ τά τ' ἄλλα κατήσθιον αὐτῶν, καὶ τὸν σίδηρον.

Νόμος δὲ ἦν χαλκιδεῦσι μὴ ἄρξαι, μήδε πρεσβεῦσαι νεώτερον ἐτῶν πεντήκοντα.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ.

Ἐν κεφαλληνίᾳ Προμνήσου υἱὸς ἐκράτησε καὶ χαλεπὸς ἦν, καὶ ἑορτὰς πλέον δυοῖν οὐκ ἐπέτρεπεν, οὐδ' ἐν πόλει διαιτᾶσθαι πλέον ἢ μερῶν δέκα τοῦ μηνός.

Τάς τε κόρας πρὸ τοῦ γαμίσκεσθαι, αὐτὸς ἐγίνωσκεν. Αντήνωρ δὲ λαβὼν ξιφίδιον καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, εἰς τὴν κοίτην ἀπέκτεινε, καὶ ὁ δῆμος αὐτὸν ἐτίμησε, καὶ ἡγεμόνα κατέστησε, καὶ ἡ κόρη ὑπὲρ ἧς αὐτὸς εἰσῄει, ἐπὶ κλέος ἐγένετο.

Μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἐν Τυρρηνίας Ὅμηρος παραβαλεῖν εἰς Κεφαλληνίαν καὶ Ιθάκην, ὅτε τοῖς ὀφθαλμοῖς λέγεται διαφθαρῆναι νοσήσας.

ΡΟΔΩΣ.

Ῥόδον τὴν νῆσον τὸ παλαιὸν κεκρύφθαι λέγουσιν ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἀναφανῆναι δὲ ὕστερον ξηρανθεῖσαν.

Εκαλεῖτο δὲ Οφιοῦσα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐνόντων ὄφεων.

ΕΦΕΣΟΣ.

Ἔφεσον κληθῆναί φασιν ἀπὸ μιᾶς τῶν Αμαζόνων. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν

Nusquam apud eos mercatus sunt, vbi res commutare licet, sed quiuis agricola sua vendit.

Si quis conuictus furti esset, effodiebantur ei oculi. Contigit autem vt Zaleuci filius furti reus conuinceretur, cui quum Locrenses pœnam remitterent, non tulit id pater, sed sibi vnum, alterum filio voluit erui oculum.

Polemarchus periurio se obstringens Corinthiorum classem euasit, quem fabulantur idcirco noctu dormitantem à mustelis corrosum, vt tandem animum despondens sibiipsi manus inferret.

CHALCIDENSIVM.

Chalcidenses præter alias vrbes, quidam eorum etiam Cleonas in Atho monte condiderunt, videlicet qui Elymnio à muribus, (vt fabula eorum habet) pulsi sunt, quum non solùm alias eorum res, sed & ferrum corroderent.

Lex autem apud Chalcidenses erat, ne magistratus vel legati munere fungeretur, qui annis quinquaginta minor esset.

CEPHALENIORVM.

In Cephalenia filius Promnesi regnauit, homo immitis & asper, qui ciuibus suis non nisi duo concessit festa, neque quot mensibus in vrbe degere, nisi ad dies decem.

Puellas antequam nuptum darentur, ipse cognouit. Antenor autem quidam sumto gladio vestem induit muliebrem, atque ita in lecto eum necauit. Quamobrem id honoris consecutus, vt principem eum crearent. Quin & puella, cuius ille sumta veste ad tyrannum ingressus, suis honoribus affecta est.

Testatur etiam Homerus se ex Tyrrhenia in Cephaleniam & Ithacam traiecisse, quum morbo correptus oculos amisisset.

RHODVS.

Rhodon insulam perhibēt antiquitus in mari delituisse: postea arefactam emersisse.

Dicta autem initio Ophiusa (quasi serpentina) ob multitudinem serpentum, qui in ea exorti erant.

EPHESVS.

Ephesum dictam aiunt à nomine cuiusdam Amazonum. Alij dictam volunt à verbo Ἐφεῖναι quod sonat permittere vel concedere,

ἡρακλέα ταῖς ἀμαζόσιν ἐφεῖναι τὰ ἀπὸ Μυκάλης ἕως Πιτάνης.

ΦΩΚΕΑ.

Φώκεαν οἱ μὲν ἀπὸ φώκου ἡγεμόνος ὠνόμασαν· οἱ δὲ ὅτι φώκην εἰς τὸ ξηρὸν εἶδον ἐκβαίνουσαν.

ΚΡΟΤΩΝ.

Κρότωνα ἐξ ἀρχῆς Κρότων ᾤκισεν.

ΑΚΡΑΓΑ'ΝΤΙΝΩΝ.

Ακραγαντίνων φάλαρις ἐτυράννησε, παρανομίᾳ πάντας ὑπερβάλλων. Οὐ γὰρ μόνον ἐφόνευε πολλοὺς, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαις παρανόμοις ἐχρήσατο. Καὶ τοὺς μὲν εἰς λέβητας ζέοντας, τοὺς δὲ εἰς τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς ἀπέστελλε, τοὺς δὲ καὶ εἰς χαλκοῦν ταῦρον ἐμβαλὼν κατέκαιεν. Ὅνπερ ὁ δῆμος ἐτιμωρήσατο. Ενέπρησε δὲ καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς φίλους. Μεθ' ὃν Αλκμάνης παρέλαβε τὰ πράγματα, καὶ μετὰ τοῦτον Ἄλκανδρος προέστη ἀνὴρ ἐπιεικὴς, καὶ εὐθένησαν οὕτως ὡς περιπόρφυρα ἔχειν ἱμάτια.

Κεφάλῳ μαντευσαμένῳ περὶ παίδων ὁ θεὸς εἶπεν, ᾧ ἂν ἐντύχῃ πρῶτον συγγενέσθαι. Τὸν δὲ περιτυχεῖν ἄρκῳ, καὶ πλησιάσαντα γεννῆσαι γυναῖκα. ἐξ ἧς Αρκείσιον φερωνύμως ὠνομασθῆναι λέγεται.

ΙΘΑΚΗΣΙΩΝ.

Πορθμεὺς Πυρρίας ὄνομα λῃστὰς διεπόρθμευσε, πρεσβύτην αἰχμάλωτον, καὶ πίτταν, καὶ ὠνεῖται ταῦτα παρὰ τῶν λῃστῶν δεηθέντος τοῦ πρεσβύτου. ἦν δὲ ἐν τῇ πίττῃ κεκρυμμένον χρυσίον. Πλουτήσας οὖν θῦσαι λέγεται τῷ πρεσβύτῃ βοῦν. διὸ καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθεν· οὐδεὶς πώποτε εὐεργέτῃ βοῦν ἔθυσε, ἀλλ' ἢ Πυρρίας.

ΑΦΥΤΑΙΩΝ.

Δικαίως καὶ σωφρόνως βιοῦσι, καὶ ἀλλοτρίων οὐ θιγγάνουσιν ἀνεῳγμένων τῶν θυρῶν.

Φασὶ δέ ποτε ξένον πριάμενον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπείξαντος αὐτὸν τοῦ πλοῦ. καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παραδόντα. ὕστερον δὲ κατ' ἄλλην ἐμπορίαν ἐλθόντα, εὑρεῖν τοῦτον ἄθικτον.

dere, eò quod Hercules Amazonibus hanc regionem à Mycale (promontorio) Pitanen vſque conceſſerit.

PHOCEA.

Phoceam ſunt qui à Phoco principe nuncupatam ſentiunt: ſunt item qui à Phoca Marina dictam volunt, quam in ſiccum egreſſam viderunt (primi habitatores.)

CROTON.

Crotonem initio condidit Croton quidam.

AGRIGENTINORVM.

Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem inuaſit, qui immanitate omnes ſuperauit. Nam non ſolum è medio multos ſuſtulit, ſed & exquiſitis crudelibuſque ſuppliciis vſus eſt. Quoſdam enim in lebetes feruentes, alios in crateras ignis iniecit, alios denique in Taurum æneum incluſos necauit. Tandem verò populo iuſtas pœnas dedit. Pręterea matrem quoque & amicos quoſdam cremauit. Poſt eum Rempublicam adminiſtrauit Alcmanes, cui ſuccedens Alcander, inſigni æquitate pręditus vir, Agrigentinis præfuit. Quo gubernante ita creuerunt ipſorum opes & potentia, vt veſtes ferrent purpura vndique prætextas.

Cephalus quum Oraculum de liberorum procreatione conſuleret, reſponſum à Deo retulit, vt in quam primum incidiſſet, ei ſe miſceret. Itaque quum primum Arco obuiam factus eſſet, ei congreſſus, ſuſtulit fœmellam. A cuius nomine ferunt Arciſium dictum.

Alij aiunt ex Procri natum Arciſium Vide an non mendum ſit.

ITHACORVM.

Portitor quidam nomine Parias latrones tranſuexit, ſenemque captiuum, & picem Hortante autem Sene iſto emit Parias à latronibus Picem. Erat enim in pice aurum occultatum. Itaq; eo ditatus ſacrificaſſe fertur Seni bouem. Vnde prouerbiũ natũ: Nemo præter Pariam benefactori ſuo bouem vnquã imolauit.

APHYTÆORVM.

Iuſtè & modeſtè viuunt Aphytæi, nec attingunt aliena etſi ianua omnium aperta.

Aiunt peregrinum quendam vinum apud ipſos emtum non aduexiſſe, quod nauigatio acceleranda ipſi inſtaret. Relicto igitur in abitu vino, quum id nemini commendaſſet, alteris reuerſus nundinis reperit illud intactum.

ΙΑΣΕΩΝ.

Τούτοις οὐκ ἐξῆν ἐν γάμοις πλείους ἑστιᾶν δέκα, καὶ γυναικῶν ἴσων· οὐδὲ γάμον ποιεῖν πλέον ἡμερῶν δύο.

Επεσκόπουν δὲ καὶ τοὺς ὀρφανοὺς ὅπως παιδεύονται, καὶ τὰς οὐσίας αὐτοῖς ἀπεδίδοσαν εἴκοσι ἐτῶν γινομένοις.

ΙΚΑΡΟΣ.

Ἴκαρος ἡ νῆσος Ἰχθυοῦσα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ κάλλος τῶν ἐν αὐτῇ γινομένων ἰχθύων· πρὸς ὃν Ἴκαρος παρέβαλεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὔνομα ἔχει.

Ὁ δὲ μῦθος πτεροῖς αὐτὸν ἀπὸ Κρήτης φησὶν ἐλθεῖν. οἱ δὲ ἀποδράντα μετὰ τοῦ πατρὸς ἐπὶ τριήρων, διὰ τὸ δεῖξαι τὴν εἰς Λαβύρινθον εἴσοδον τῷ Θησεῖ.

ΑΡΓΙΛΟΣ.

Ἄργιλον τὸν μῦν καλοῦσι Θρᾷκες, οὗ ὀρφθέντος πόλιν κατὰ χρησμὸν ἔκτισαν, καὶ Ἄργιλον ὠνόμασαν.

ΘΕΣΠΙΕΩΝ.

Παρὰ Θεσπιεῦσι αἰσχρὸν ἦν τέχνην μαθεῖν, καὶ περὶ γεωργίαν διατρίβειν. καὶ διὰ τοῦτο πένητες οἱ πλείους ἦσαν, καὶ Θηβαίοις οὖσι φειδωλοῖς πολλὰ ὤφειλον.

ΤΈΛΟΣ.

IASENSIVM.

Hiſce non licebat ad nuptias inuitare plures quam decem viros, totidémque fœminas: neque nuptiarum ſolemnitatem vltra biduum extrahere.

Aduertebant diligenter, quo orphani honeſtè educarentur, quibus patrimonium in manus tradebant, ſimulatq; vigeſimum ætatis annum attigiſſent.

ICARVS.

Icarus inſula antiquitus Ichthyuſa dicebatur, quod piſces pulcerrimos gigneret. Ad hanc Icarus appulit, vnde ab eo nomen accepit.

In fabulis eſt, alis illum ex Creta huc delatum veniſſe. Alij narrant illum fugientem triremibus cum patre huc acceſſiſſe, eò quòd Theſeo indicaſſet ingreſſum in Labyrinthum.

ARGILVS.

Thraces murem Argilum vocant. Itaq; quod viſo mure, vrbem ex oraculi monitu condidiſſent, Argilum eam dixerunt.

THESPIENSIVM.

Apud Theſpienſes dedecus erat artem diſcere, vel circa agros colendos occupari. Quamobrem plerique eorum egeni erant, & Thebanis parcè degentibus multa debebant.

FINIS.

